

Februar, mens Lovforslaget om Statsgarantien var under Arbejde, foreslog Statsgældsdirektør Andersen i Komiteen, at Laanekassen medtoges under Garantien. — Om ovennævnte Brev fra Finansminister Lassen til Bankkomiteen af 10. Marts bemærker Mindretallet, at det »er en Overskridelse af den af Rigsdagen givne Fuldmagt, idet Garantien udvides til at gælde alle — ogsaa vitterligt insolvente — Banker, som komme i Nød, naar blot Statens Tab derved ikke overstiger 10 Mill. Kr., mens Loven kun omfattede Grundejerbanken og Detailhandlerbanken og hvilede paa den Forudsætning, at de vilde vise sig solvente«. De 5 Bankers Repræsentanter kendte, som ovenfor angivet, meget godt Loven og dens Grænse, og de kunde derfor ikke beklage sig over, at man lod dem alene bære denne Garantiforpligtelse, selv om Finansministerens Brev af 10. Marts 1908 ikke havde indeholdt et udtrykkeligt Forbehold om Lovgivningsmagtens Samtykke. Det hedder saa videre:

„Dette Forbehold have de fem garanterende Banker ikke Ret til at anse for betydningsløst. Da Finansminister Vilh. Lassen var død, den 6. April 1908, havde de haft al Anledning til at opfordre hans midlertidige Efterfølger til at skaffe dette Samtykke. Det have de forsømt. Den 23. Maj 1908 sluttede Rigsdagssamlingen, uden at der var givet Rigsdagen nogen Meddelelse om Bankgarantiens Udvidelse, endmindre gjort blot et Forsøg paa at skaffe Lovhjemmel for Indholdet af Brev af 10. Marts 1908. Dette afholdt ikke Bankkomiteen fra den 27. Maj 1908 at inddrage den vitterligt insolvente Fredericia Bank under Garantien“ — om hvilken Bank det tilmed var oplyst, at der der dreves Bank- og Sparekassevirksomhed under eet — „og allerede dette er i den Grad stridende mod Sparekasselovens Hensigt, at en saadan Virksomhed paa ingen Maade bør tages under Armene af Staten“. . . . „Mens Mindretallet“ — hedder det til Slut — „paa ingen Maade kan gaa med til en Udvidelse af Bankgarantien, som vilde indeholde en Godkendelse af ganske ulovlige Foranstaltninger og bevidst Støtte af svindleriske Foretagender, vil det derimod være villigt til endog betydelige Ofre for at bringe den nu bestaaende Tilstand til Ophør gennem Statens Udtræden af Bankkomiteen“.

Et andet Mindretal (N. C. Jensen, forhdl. Venstre) deler Flertallets Anskuelse angaaende Nødvendigheden af